

Súd: Správny súd v Bratislave
Spisová značka: BA-8Sa/76/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1019201103
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 05. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Blanka Malichová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2023:1019201103.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v konaní pred sudkyňou JUDr. Blankou Malichovou, v právnej veci žalobcu: H.. Y. Q., nar. XX.XX.XXXX, bytom Q. XX, XXX XX O., proti žalovanému: Okresný úrad Bratislava, Odbor opravných prostriedkov, so sídlom Tomášikova 46, 832 05 Bratislava, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. OU-BA-OOP1-2019/080039/MIH zo dňa 17. júla 2019, spolu s rozhodnutím Okresného úradu Bratislava, odboru všeobecnej vnútornej správy č. OU-BA-OVVS2-2019/024652, Pr-2190/2014-KN/V76 zo dňa 29. apríla 2019, takto

rozhodol:

- I. Žalobu z a m i e t a .
- II. Žalobcovi právo na náhradu trov konania n e p r i z n á v a .

odôvodnenie:

- I.
Predchádzajúce administratívne konanie

1. Dňa 04.09.2014 bola Okresnému úradu Bratislava, odbor všeobecnej vnútornej správy (ďalej aj „prvostupňový orgán“) doručená žiadosť žalobcu o prešetrenie priestupku, ktorého sa mal dopustiť podpredseda predstavenstva, p. O. Q., keď žalobcu dňa 19.06.2014 nazval pred cca 70 delegátmi na zhromaždení delegátov „zmijou v ľudskej koži.“ Prvostupňový orgán listom zo dňa 09.09.2014 požiadal Okresné riaditeľstvo PZ v Bratislave, OO PZ Staré Mesto - stred o vykonanie objasňovania tohto priestupku.

2. Prvostupňový orgán rozhodnutím č. OU-BA-OVS2-2015/008019, Pr-2190/2014 Za.P12 zo dňa 27.02.2015 podľa ust. § 76 ods. 1 písm. a/ zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch (ďalej aj „zákon o priestupkoch“), konanie proti obvinenému - B. Q., pre podozrenie zo spáchania priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa ust. § 49 ods. 1 písm. a/ zákona o priestupkoch, ktorého sa mal podľa návrhu dopustiť tým, že dňa 19.06.2014 v presne nezistenom čase v Bratislave, Petržalke, v budove Technopolu na zhromaždení delegátov SBD mal žalobcu nazvať „zmijou v ľudskej koži,“ čím ho mal uraziť a vydať na posmech, zastavil, pretože skutok, o ktorom sa koná nie je priestupkom. Žalobcovi súčasne uložil povinnosť uhradiť trovy konania v sume 16 EUR.

3. Prvostupňový správny orgán pri posúdení dôkazov na ústnom pojednávaní o prejednaní priestupku (záznaky polície, zápisnica z výročného zhromaždenia delegátov SBD Bratislava I zo dňa 19.06.2014) zistil, že skutkový stav veci je sporný a ani ústne pojednávanie o priestupku nevedlo k odstráneniu rozporov. Na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že je naďalej sporným, či dňa 19.06.2014 na zhromaždení delegátov SBD Bratislava I, adresoval B. Q. žalobcovi slová „zmija v ľudskej koži“ alebo „diabol v ľudskej koži“ alebo „pán Q., podľa môjho názoru ste diabol v ľudskej koži.“ V závere odôvodnenia prvostupňového rozhodnutia správny orgán uviedol, že na zhromaždení delegátov SBD BA I dňa 19.06.2014 bol žalobca častým diskutérom, čo vyplýva aj z doloženej zápisnice, kde poukazoval na rôzne skutočnosti, čo nakoniec podľa obvineného viedlo až k tejto vyhrotenej situácii.

V konaní o priestupku taktiež nebolo zistené, že uvedeným výrokom obvineného došlo z objektívneho hľadiska ku škodlivému následku - k ublíženiu na cti navrhovateľa, nakoľko tieto skutočnosti svedkovia navrhnutí účastníkmi konania nepotvrdili. Správny orgán preto dospel k záveru, že v danom prípade neboli naplnené všetky znaky posudzovaného priestupku.

4. Rozhodnutím č. OU-BA-OOP1-2015/039956-BUS zo dňa 08.06.2015 žalovaný odvolanie žalobcu proti prvostupňovému rozhodnutiu zamietol a rozhodnutie prvostupňového orgánu č. OU-BA-OVVS2-2015/008019, Pr-2190/2014 Za.P12 zo dňa 27.02.2015 potvrdil. Prvostupňový orgán sa podľa jeho názoru v odôvodnení napadnutého rozhodnutia vysporiadal so všetkými skutočnosťami majúcimi vplyv na rozhodnutie vo veci samej a odôvodnenie napadnutého rozhodnutia, ktorým bolo konanie o priestupku zastavené, je oporou výrokovej časti,.

5. Dňa 09.02.2015 žalobca doručil žalovanému sťažnosť zo dňa 09.02.2015, v ktorej poukázal na nesprávny postup pracovníčky žalovaného pri prejednávaní priestupku, v ktorom bol v postavení účastníka konania. V odpovedi na sťažnosť žalobcu zo dňa 13.03.2015 žalovaný konštatoval, že po preštudovaní spisového materiálu a vyjadrení zamestnankyne nezistil žiadne pochybenie z jej strany a podanie žalobcu označil za neopodstatnené.

6. V sťažnosti zo dňa 10.04.2015, doručenej žalovanému dňa 17.04.2015, vyjadril žalobca nesúhlas s vybavením sťažnosti, a uzavrel, že ten, kto prešetroval jeho podanie zo dňa 09.02.2015 neprešetril a nevybavil tri časti podania, ktoré boli sťažnosťou a v dvoch častiach z troch, ktoré neboli sťažnosťou nezodôvodnil, prečo ich neprešetril, čím konal v rozpore s ust. § 3 ods. 3 písm. a/ zákona o sťažnostiach. Sťažnosť žalobcu bola v tomto bode vyhodnotená ako opodstatnená.

II.

Konanie na správnom a kasačnom súde

7. Žalobou, dňa 01.07.2015 doručenu Okresnému súdu Bratislava I a dňa 04.09.2015 postúpenou Krajskému súdu v Bratislave (ďalej aj „správny súd“ alebo „súd“) a na základe výzvy súdu doplnenu dňa 11.11.2015, sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti postupu a rozhodnutia žalovaného č. OU-BA-OOP1-2015/039956/BUS zo dňa 08.06.2015 v spojení s prvostupňovým rozhodnutím správneho orgánu. Správny súd dospel k záveru, že žaloba je dôvodná, a preto rozsudkom č. k. 1S/214/2015-56 zo dňa 02.02.2017 napadnuté rozhodnutie zrušil a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie.

8. Rozsudok z dôvodov podľa ust. § 440 ods. 1 písm. g/ zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok (ďalej aj „SSP“) v celom rozsahu napadol žalovaný kasačnou sťažnosťou, pretože krajský súd rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci. Rozsudkom sp. zn. 10Asan/I1/2017 zo dňa 19.06.2018 Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „NS SR“) kasačnú sťažnosť ako nedôvodnú zamietol, pričom skonštatoval, že s právnymi námietkami žalovaného sa správny súd v rozhodnutí riadne vysporiadal a nenechal otvorenú žiadnu spornú otázku, riešenie ktorej by zostalo na NS SR, a preto ďalšie námietky uvedené v kasačnej sťažnosti vyhodnotil ako bezpredmetné, a nespôsobilé spochybníť vecnú správnosť napadnutého rozhodnutia.

III.

Prvostupňové rozhodnutie

9. Prvostupňový orgán rozhodnutím č. OU-BA-OVVS2-2019/024652, Pr-2190/2014-KN/V76 zo dňa 29.04.2019 konanie o priestupku zastavil, pretože spáchanie skutku, o ktorom sa koná, nebolo obvinenému z priestupku preukázané. Žalobcovi uložil povinnosť uhradiť štátu trovy konania vo výške 16 EUR.

10. Na pojednávanie dňa 14.03.2019 prvostupňový orgán predvolal obvineného a žalobcu, ktorý nesúhlasil so zmiernom podľa ust. § 78 zákona o priestupkoch a pridržiaval sa svojich výpovedí pred policajným orgánom dňa 01.10.2014 ako aj pred správnym orgánom dňa 14.01.2015. Uviedol, že spúšťačom incidentu bolo podľa neho jeho vystúpenie na zhromaždení delegátov, kde poukázal na skutočnosť, že údržbár SBD, je ako člen predstavenstva SBD v konflikte záujmov, nakoľko ako SZČO mal rovnaký predmet podnikania ako SBD v Stanovách, čo je v rozpore s nimi a tohto konfliktu záujmov si predstavenstvo SBD bolo vedomé. Na to zareagoval obvinený, ktorý uviedol, že je „zmija v ľudskej koži“, čo vnímal ako urážku. Na otázku koho navrhuje ako svedkov vypočuť, uviedol, že k danej veci už boli svedkovia v konaní vypočutí a nepredpokladá, že by si po piatich rokoch spomenuli na nové skutočnosti, a tak ich znovu vypočutie nežiada.

11. Obvinený uviedol, že v uvedenej veci mal ochotu uzavrieť podľa ust. § 78 zákona o priestupkoch zmier. Pridržiaval sa svojich výpovedí pred policajným orgánom zo dňa 10.11.2014 ako aj pred správnym orgánom dňa 14.01.2015. Na uvedenom zhromaždení povedal slová: „Pán Q., podľa môjho názoru, ste diabol v ľudskej koži.“ Nepovedal mu, že je „zmija v ľudskej koži.“ Jeho výrok odznel po skončení rokovania zhromaždenia delegátov, v čase medzi 21.03 a 21.05 hod.. Spúšťačom bolo arogantné správanie žalobcu voči údržbárovi, ktorému rušili pracovné miesto, neuveriteľné útoky a lživé obvinenia

predstavenstva SBD z manipulácie. Na otázku koho navrhuje vypočuť ako svedkov, uviedol, že nakoľko už vo veci boli svedkovia v konaní vypočutí, nežiada, aby boli opätovne vypočutí, pričom poukázal aj na skutočnosť, že p. Q. je zosnulý, p. Q. je dlhodobo chorá a p. S. sa odsťahoval.

12. Prvostupňový orgán dospel po zhodnotení dôkazov podľa ust. § 34 ods. 5 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov (ďalej aj „Správny poriadok“) k záveru o nespoľahlivom preukázaní, že sa obvinený dopustil priestupku tým, že mal žalobcu nazvať „zmijou v ľudskej koži.“ Skonštatoval, že priestupok je založený na kombinácii formálnych a materiálnych znakov a pozitívneho a negatívneho vymedzenia. Materiálny znak vyjadruje, že konanie, resp. opomenutie konania porušuje alebo ohrozuje záujem spoločnosti a formálne znaky sú znaky skutkovej podstaty priestupku, ktorým môže byť iba konanie, ktoré má všetky znaky priestupku. Objektívna stránka priestupku spočíva v protiprávnom charaktere určitého konania a jeho následku, vychádza zo zásady, že základom právnej zodpovednosti môže byť iba protiprávnosť. Medzi protiprávnym konaním a škodlivým následkom musí byť príčinná súvislosť. Konanie obvineného musí byť objektívne, t. j. spôsobilé podľa všeobecnej verejnej mienky vyvolať následok, a to urážku na cti. Musí to byť také konanie alebo výrok, ktoré je objektívne spôsobilé privodiť ujmu na cti dotknutého v očiach ostatných fyzických osôb, a teda pôsobiť hanlivo. V tomto prípade nestačí, aby sa navrhovateľ subjektívne cítil dotknutý na cti.

13. Žalobca zotrval na svojich výpovediach počas celého konania a uviedol, že obvinený mu povedal „zmija v ľudskej koži,“ čo ho urazilo. Rovnako na svojich výpovediach počas celého konania zotrval aj priestupkovo obvinený B., ktorý však uviedol, že žalobcovi povedal slová „Pán Q., podľa môjho názoru, ste diabol v ľudskej koži.“ Prvostupňový orgán následne zopakoval vyjadrenia svedkov vo veci, skonštatoval, že sa na mieste mohli nachádzať aj iné osoby, ktoré mohli počuť urážlivý výrok, avšak vzhľadom na časový odstup takmer päť rokov, sa javí vypočuť ďalších svedkov ako neúčelné, k čomu sa priklonili aj účastníci konania, ktorí nenavrhlí vypočuť žiadnych svedkov. Podľa správneho orgánu je výrok „zmija v ľudskej koži“ ako aj výrok „diabol v ľudskej koži“ objektívne spôsobilý privodiť v očiach ostatných fyzických osôb ujmu na cti dotknutého, avšak odstrániť prípadné rozpory vo výpovedi svedka Ing. H. Q., už nie je možné, nakoľko v roku 2017 zomrel. Čo sa týka žiadosti žalobcu o zabezpečenie zvukového záznamu, po viac ako troch mesiacoch bolo vykonané šetrenie policajným orgánom, kde sa Ing. V. O. vyjadril, že záznam uskutočnený nebol, hoci v zápisnici je uvedené, že zhromaždenie sa nahráva. Zo zápisnice zo zhromaždenia správny orgán tiež zistil, že bolo ukončené o 20.30 hod., kedy je aj dôvodný predpoklad, že prípadný zvukový záznam bol ukončený v tomto čase a urážlivý výrok mal byť vyslovený cca o pol hodiny neskôr.

14. Prvostupňový orgán uviedol, že pri návrhových priestupkoch je konanie ovládané dispozičnou zásadou. Získavaním a dopĺňaním údajov správnym orgánom, ktoré sú obligatornými náležitosťami podaného návrhu, by bolo zasahované do dispozičného práva navrhovateľa. Správny orgán preto nie je oprávnený v podaní navrhovateľa, t. j. v návrhu na prejednanie priestupku, označovať a dopĺňať obligatorne náležitosti návrhu, vymedzené v ust. § 68 ods. 2 zákona o priestupkoch, pretože povinnosť uviesť kto je postihnutou osobou, koho označuje za páchatela, kde, kedy a akým spôsobom sa páchatel dopustil priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa ust. § 49 ods. 1 písm. a/ zákona o priestupkoch, vyplýva priamo z ust. § 68 ods. 2 zákona o priestupkoch navrhovateľovi, a nie správneho orgánu.

15. V uvedenej veci správny orgán zistil, že k priestupku mohlo dôjsť inými slovami, aké uviedol navrhovateľ, avšak oprávnený je rozhodovať a aj rozhodoval len v zmysle podaného návrhu, s ktorým je oprávnený disponovať len navrhovateľ, ktorý uviedol, že bol urazený výrokom obvineného, že je „zmija v ľudskej koži.“ Pokiaľ sa nepodarilo preukázať výrok „zmija v ľudskej koži,“ nemožno ho uznať vinným z priestupku. Slová „zmija“ a „diabol“ majú síce podobný význam, nie však totožný, nejedná sa o synonymá a správny orgán nemôže za navrhovateľa rozhodovať, že pokiaľ ho urazil výrok „zmija v ľudskej koži,“ tak ho automaticky urazil aj výrok „diabol v ľudskej koži.“ Podľa názoru prvostupňového orgánu, nemožno hovoriť ani o príliš formálnom posúdení stavu veci, pri návrhu je možná čiastková nepresnosť, avšak túto je možné v určitom rozsahu vzťahovať k miestu a času. Naopak nepresnosť pri označení, kto je postihnutou osobou, kto je páchatel a spôsob akým sa páchatel dopustil priestupku, zásadným spôsobom mení skutkovú podstatu priestupku, najmä vo vzťahu k objektívnej stránke a subjektu priestupku a jedná sa tak o iný skutok.

16. O výroku obvineného „Pán Q., podľa môjho názoru, ste diabol v ľudskej koži,“ ktorým vzniklo podozrenie z priestupku, správny orgán už nerozhodoval, nakoľko proti tomuto výroku nebol žalobcom podaný návrh na prejednanie priestupku.

17. Vzhľadom k tomu, že na jednej strane boli zásadné rozpory vo výpovediach žalobcu a svedka Ing. H. Q. a na druhej strane vo výpovediach obvineného a svedkov Ing. V. O. a Ing. U. Q., ktoré neodstránilo ani samotné prejednanie priestupku pred správnym orgánom, pričom neboli zistení žiadni iní, najmä

nestranní svedkovia incidentu, príp. ďalšie iné dôkazy, ktoré by mohli potvrdiť vyjadrenia jednej alebo druhej strany, aj vzhľadom k zásade materiálnej pravdy, s poukazom na ust. § 3 ods. 4 správneho poriadku, keď rozhodnutie správnych orgánov musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci, keď sa nepodarilo jednoznačne a spoľahlivo preukázať, že obvinený nazval žalobcu slovami „zmija v ľudskej koži,“ prvostupňový orgán dospel k záveru, že spáchanie priestupku nebolo obvinenému spoľahlivo preukázané, a preto v súlade so zásadou „in dubio, pro reo“ (v pochybnostiach v prospech žalovaného), konanie podľa ust. § 76 ods. 1 písm. c/ zákona o priestupkoch zastavil.

IV.

Odvolaie

18. V odvolaní zo dňa 22.05.2019, ktoré žalobca podal voči rozhodnutiu prvostupňového orgánu, namietal, že keď správny súd prvostupňové aj druhostupňové rozhodnutia zrušil a prehlásil za nezákonné, čo NS SR potvrdil, správny orgán bez akýchkoľvek ďalších dôkazov a zistení zmenil názor a zastavil konanie o priestupku. Bolo preukázané, že obvinený sa k výroku „diabol v ľudskej koži“ priznal a tým mu spôsobil ujmu na cti. Hlavnou podmienkou na naplnenie skutkovej podstaty tohto priestupku je skutočnosť, že inému bolo ublížené na cti (bod 33 rozhodnutia správneho súdu). Postoj prvostupňového orgánu preto považoval za čistý formalizmus, ignorujúci záujem spoločnosti a ducha zákona. Prvostupňovému orgánu vytkol, že celú situáciu vyhodnotil neobjektívne.

19. Podotkol, že „zjemňujúci výrok obvineného“ (podpredsedu družstva) nepotvrdili dvaja zo štyroch ním navrhnutých svedkov (členov vedenia družstva), ale len jeden, Ing. Q.. Prvostupňový orgán neoprávnené a zaujato spochybnil svedka Ing. Q., nakoľko v celom spise nie je jediná zmienka o rozporoch v jeho výpovedi, jediným jeho „nedostatkom“ je, že potvrdil výrok „zmija v ľudskej koži,“ čo chápal ako urážku. Necítil potrebu sa vysporiadať ani s rozpormi vo výpovediach svedkov, čím ignoroval bod 26 rozsudku správneho súdu č. k. 1S/214/2015-56 zo dňa 02.02.2017, ktorým bol upozornený, že v zmysle ust. § 32 ods. 1 a 2 správneho poriadku je povinný zistiť presne a úplne skutočný stav veci a za tým účelom si zaobstaráť potrebné podklady pre rozhodnutie, pričom nie viazaný len návrhmi účastníkov konania.

20. Žalobca ďalej namietal, že prvostupňový orgán nezobral dostatočne do úvahy výsledky Správy o výsledku objasňovania priestupku OR PZ zo dňa 10.11.2014, v ktorom sa konštatuje: „B. Q. sa priznal, že dňa 19.06.2014 v presne nezistenom čase ma nazval „pán Q., podľa môjho názoru ste diabol v ľudskej koži,“ čím naplnil skutkovú podstatu priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 zákona o priestupkoch.“ Nevyvinul ani žiadnu snahu získať zvukový záznam zo zhromaždenia delegátov, k čomu žalobca poznamenal, že v zápisnici zo zhromaždenia delegátov nie sú uvedené žiadne „nechutné útoky“ a dokonca svedkyňa obvineného, JUDr. R. U., vypovedala: „Zhromaždenie prebiehalo v zmysle stanov a príslušných právnych predpisov.“ Ani samotný p. B. netvrdil, že naňho žalobca „nechutne útočí,“ ale práve naopak, v zápisnici zo zhromaždenia delegátov v bode 14 sa sťažoval: „cíti sa ukrivdený že po 37 odpracovaných rokoch na družstve bol prepustený.“ Označený útok na p. B. sa dokonca vôbec nespomína ani v zázname policajného zboru z vypočúvania zo dňa 10.11.2014.

21. Žalobca spochybnil aj tvrdenie obvineného, že hodinu po vystúpení žalobcu a ukončení zhromaždenia (20:30 hod.), a ďalšej polhodine po skočení rokovania, kedy už on bol doma, sa o 21:00 hod. obvinený „prebral“ a zistil, že „niečo sa vo ňom zlomilo, tak sa ho to dotklo ...išlo to z neho spontánne,“ schytil ešte stále zapnutý mikrofón a vykrikoval: „pán Q. podľa môjho názoru ste diabol v ľudskej koži.“ Pokiaľ bol obvinený v tom čase pri zmysloch, tak na takýto výkrik bolo minimálne nutné, aby sa (žalobca) v tom čase ešte nachádzal v miestnosti. Avšak jeho prítomnosť v tomto čase - 30 min. po skončení zhromaždenia, v rokovacej sále nepotvrdil nielen žiaden svedok, ale ani samotný obvinený. Z časových súsledností uvedených vyššie je zrejmé, že obvinený klame a že uvedenú urážku vyslovil počas konania zhromaždenia delegátov cca 1 hodinu pred jeho ukončením tak, ako uviedol on a svedok Ing. Q.. Zmenu slova „zmija“ na „diabla“ a zmenu času vyslovenia urážky z 1 hod. pred ukončením na 30 min. po ukončení zhromaždenia, označil za klamstvá, ktoré majú slúžiť na „zjemnenie“ previnenia, že urážka nebola vyslovená počas prítomnosti 70 delegátov, ale až po ukončení zhromaždenia - v takmer prázdnej miestnosti. Tiež zdôraznil, že prvostupňový orgán sa nezaoberal zjavnými rozpormi vo výpovediach obvineného a svedka Ing. O.,

22. Žiadal, aby žalovaný rozhodnutie zrušil, vec objektívne prejednal a rozhodol v súlade s právnym názorom správneho súdu, prezentovaným v odôvodnení rozhodnutia, ktorým je správny orgán v zmysle ust. § 191 ods. 6 SSP v ďalšom konaní viazaný.

V.

Napadnuté rozhodnutie

23. Rozhodnutím č. OU-BA-OOP1-2019/080039/MIH zo dňa 17.07.2019, žalovaný odvolanie žalobcu zamietol a rozhodnutie prvostupňového orgánu č. OU-BA-OVVS2-2019/024652, Pr-2190/2014-KN/V76 zo dňa 29.04.2019 potvrdil. V jeho odôvodnení poukázal na tvrdenie obvineného k podanému odvolaniu, že žalobcovi unikol dôvod jeho výroku, ktorým bolo jeho arogantné a dehonestujúce vystupovanie, stále pokusy diskutovať na uzatvorené body a znevažujúce správanie voči predstavenstvu. Akcentoval, že nemenil čas, ani „zmiju“ na „diabla“ a poznamenal, že žalobcov svedok, Ing. Q., viedol so Stavebným bytovým družstvom Bratislava I za života niekoľko sporov. Záznam z rokovania sa tvorí pre potreby vyhotovenia zápisnice, ktorú po vyhotovení podpíšu oprávnené osoby a v termíne určenom legislatívou sa odovzdá príslušnému orgánu. Po týchto úkonoch sa záznam zničí. Zhromaždenie delegátov skončilo o cca. 20:30 hod., kedy technik prestal záznam vytvárať. Výrok zaznel medzi 21:03 - 21:05 hod, keď bola sála výrazne vyprázdnená a žalobca odchádzal k východu.

24. Žalovaný skonštatoval, že na to, aby mohol príslušný správny orgán priestupok proti občianskemu spolunažívaniu podľa ust. § 49 ods. 1 písm. a/ zákona o priestupkoch prejednať, nestačí iba oznámenie skutočností, ktoré by mohli napĺňať skutkovú podstatu uvedeného priestupku, prípadne všeobecný prejav vôle v podobe podania návrhu na prejednanie priestupku, ale v zmysle ust. § 68 ods. 2 zákona o priestupkoch, je potrebné podať návrh na prejednanie priestupku, a to samotnou postihnutou osobou, jej zákonným zástupcom alebo opatrovníkom. Návrh musí presne vymedziť konanie, ktoré má správny orgán ako priestupok proti občianskemu spolunažívaniu podľa ust. § 49 ods. 1 písm. a/ zákona o priestupkoch prejednať, a to v zmysle ust. § 68 ods. 2 zákona o priestupkoch, uvedením kto je postihnutou osobou, koho navrhovateľ označuje za páchatela a kde, kedy a akým spôsobom sa mal priestupok spáchať, tak, aby nebolo možné skutok, ktorý sa má ako priestupok prejednať, zameniť za iný. Pri prejednávaní takéhoto priestupku je správny orgán viazaný takto podaným návrhom a nieže môže, ale je oprávnený konať iba vo veci presne vymedzenej podaným návrhom. Zároveň prejaví vôľu presne tieto skutočnosti a nie iné, prejednať ako priestupok, nakoľko aj keby mal súčasne vedomosť aj o iných skutočnostiach, ktoré by mohli byť priestupkom proti občianskemu spolunažívaniu podľa ust. § 49 ods. 1 písm. a/ zákona o priestupkoch, pri ktorých však navrhovateľ v podanom návrhu výslovne neprejavil vôľu ich ako tento priestupok prejednať, nemôže ich prejednať z vlastnej vôle. Nestačí totiž, iba oznámenie takýchto skutočností správne orgánu, resp. ich vyplynutie z konania o priestupku. Vymedzenie konania o priestupku patrí výlučne do právomoci navrhovateľa a správny orgán ho v žiadnom prípade nemôže rozšíriť, zúžiť, nahradiť a ani inak upraviť. V prípade, ak by správny orgán konal vo veci priestupku, ktorý bol spáchaný iným spôsobom, na inom mieste, v inom čase, alebo inou osobou ako prejavil vôľu navrhovateľ v podanom návrhu na prejednanie priestupku, konal by v rozpore s ust. § 68 ods. 1 zákona o priestupkoch.

25. Ďalej uviedol, že v prejednávanom prípade proti sebe stoja dve protichodné tvrdenia, ktorých pravdivosť sa počas konania o priestupku objektívnym spôsobom nepodarilo spoľahlivo potvrdiť ani vyvrátiť. Je možné a reálne, že obvinený žalobcovi povedal, že je „zmija v ľudskej koži,“ tak ako to uviedol sám žalobca a svedok Ing. Q., a s rovnakou pravdepodobnosťou aj to, že povedal „Pán Q., podľa môjho názoru, ste diabol v ľudskej koži,“ prípadne len „diabol v ľudskej koži“ ako to uviedol Ing. V. O..

26. Z podaného návrhu na prejednanie priestupku vyplýva jednoznačná vôľa navrhovateľa (žalobcu) prejednať ako priestupok proti občianskemu spolunažívaniu podľa ust. § 49 ods. 1 písm. a/ zákona o priestupkoch, konanie obvineného spočívajúce v tom, že ho nazval „zmijou v ľudskej koži.“ V zmysle ust. § 68 ods. 1 zákona o priestupkoch mohol potom prvostupňový správny orgán uznať obvineného vinným zo spáchania priestupku, ktorý mal byť spáchaný iba tým spôsobom, ako je uvedené v návrhu na prejednanie priestupku, a teda slovami „zmija v ľudskej koži“ a nie žiadnym iným spôsobom. V opačnom prípade by v konal nad rámec podaného návrhu na prejednanie priestupku, vymedzeného navrhovateľom, a tým aj v rozpore s ust. § 68 ods. 1 zákona o priestupkoch. Tým, že v konaní o priestupku sa nepodarilo spoľahlivo a bez akýchkoľvek pochybností zistiť skutkový stav veci, keďže sa nepodarilo jednoznačne a spoľahlivo preukázať, že obvinený nazval navrhovateľa slovami „zmija v ľudskej koži,“ rozhodol prvostupňový správny orgán zastavením konania vecne správne a v súlade s ust. § 76 ods. 1 písm. c/ zákona o priestupkoch, pretože spáchanie skutku, o ktorom sa koná, nebolo obvinenému z priestupku preukázané.

27. V závere napadnutého rozhodnutia skonštatoval, že vzhľadom k uvedeným skutočnostiam, nakoľko žalovaný po preskúmaní napadnutého rozhodnutia nenašiel žiadne dôvody na zmenu alebo zrušenie rozhodnutia, rozhodol tak, ako je uvedené v jeho výrokovej časti, a odvolanie navrhovateľa podľa ust. § 59 ods. 2 správneho poriadku zamietol a rozhodnutie potvrdil.

VI.

Správna žaloba a doplnenie

28. Žalobou zo dňa 07.08.2019, správne mu súdu doručenu dňa 08.08.2019 sa žalobca domáhal vydania rozsudku, v znení buď : „B. Q. nazvaním Ing. Y. Q. „zmijou v ľudskej koži“ dňa 19.06.2014 pred delegátmi Stavebného bytového družstva (zastupujúcimi 3000 člennú členskú základňu) sa dopustil priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Zákona SNR č. 372/90 Zb. Súd ukladá B. Q. aby sa Ing. Y. Q. za predmetnú urážku ospravedlnil a to na najbližšom zhromaždení delegátov v samostatnom bode programu, prečítajúc na začiatku ospravedlnenia výrokovú časť rozsudku. Ďalej súd ukladá B. Q. uhradiť v zmysle Zákona SNR č. 372/90 Zb. § 49 ods. 2 pokutu vo výške 33 € a zaväzuje menovaného k plnej úhrade súdnych trov.“ alebo alternatívne: „Krajský súd v Bratislave napadnuté rozhodnutie žalovaného Okresného úradu Bratislava, odbor opravných prostriedkov zo dňa 17.07.2019, v spojení s prvostupňovým rozhodnutím Okresného úradu Bratislava odbor všeobecnej vnútornej správy zo dňa 29.04.2019 zrušuje podľa § 191 ods. 1 písm. c/, d/ SSP. a vec vracia žalovanému na ďalšie konanie.“

29. V žalobe namietal, že sa žalovaný nevysporiadal s rozpormi vo výpovediach svedkov, čím ignoroval bod 26 rozsudku súdu č. k. 1S/214/2015-56 zo dňa 02.02.2017, v ktorom ho súd upozornil, že je v zmysle ust. § 32 ods. 1 a 2 Správneho poriadku povinný zistiť presne a úplne skutočný stav vecí a za tým účelom si zaobstarať potrebné podklady pre rozhodnutie, pričom nie je viazaný len návrhmi účastníkov konania. Od vynesenia rozsudku súdu však žalovaný nevykonal žiadne relevantné zisťovania, podriadený orgán síce žalobcu aj obvineného predvolal na 14.03.2019, avšak otázky, ktoré kládol boli už v minulosti orgánu aj polícii dávno zodpovedané a preto obaja uviedli, že sa pridávajú doterajších výpovedí pred políciou a správnym orgánom. Dokonca boli opakovane kladené otázky z roku 2015: „Ako ste vnímali tento výrok ?; Zmenilo sa nejakým spôsobom správanie delegátov voči vašej osobe ?“, ktoré sa rozhodnutím súdov stali irelevantnými. Podriadený orgán usúdil, že z 80 prítomných na Zhromaždení delegátov, neboli zistení žiadni iní, najmä nestranní svedkovia.

30. Správny orgán dostal Správu o výsledku objasňovania priestupku Okresného riaditeľstva policajného zboru zo dňa 10.11.2014, v ktorom sa konštatuje: „B. Q. sa priznal, že dňa 19.06.2014 v presne nezistenom čase, ma nazval „pán Q., podľa môjho názoru ste diabol v ľudskej koži,“ čím naplnil skutkovú podstatu priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa ust. § 49 ods. 1 zákona SNR č. 372/90 Zb. o priestupkoch.“ Navyše správa bola správne mu orgánu predložená policajným zborom ako podnet pre začatie konania o priestupku. Žalobca sa domnieval, že nie je možné podávať ďalšiu žalobu, navyše keď je presvedčený, že obvinený v celom rozsahu klame. Obidva správne orgány neposúdili svedkov, ich svedectvá ani ich dôveryhodnosť. Podriadený správny orgán neoprávnene a bezdôvodne tvrdí: „Odstrániť prípadné rozpory vo výpovedi svedka, Ing. Q., už nie je možné, nakoľko v roku 2017 zomrel.“ V celom spise nie je jediná zmienka o rozporoch v jeho výpovedi. Orgán nezdôvodnil na základe čoho spochybňuje jeho svedectvo. Podriadený správny orgán nevyhodnotil pravdivosť tvrdení svedka predsedu družstva, Ing. O., nevyrovnal sa so záznamom o šetrení vykonanom policajným zborom, z 01.10.2014 v budove bytového družstva, kedy polícia žiadala zvukový záznam zo zhromaždenia delegátov zo dňa 19.06.2014 a H.. O. do záznamu polície uviedol, že záznam nebol uskutočnený, napriek tomu, že v zápisnici zo zhromaždenia je (na strane 2 hore) uvedené: „Predsedajúci (rozumej obvinený) oznámil, že priebeh rokovania sa nahráva...“

31. Žalobca poznamenal, že v prílohe č. 1 priložil odpoveď na jeho žiadosť zo dňa 15.06.2010 o poskytnutie zvukovej kópie zo zhromaždenia delegátov, z ktorej vyplýva, že záznamy družstvo archivovalo za účelom súdneho dokazovania. Podriadený orgán napriek tomu, že mal k dispozícii túto zápisnicu, zvukového záznamu sa nedomáhal. V odvolaní proti rozhodnutiu zo dňa 22.05.2019 upozornil, že po skončení predmetného Zhromaždenia delegátov (o 20:30 hod) odišiel domov a teda v čase zaznenia urážky o 21:00 hod. (podľa obvineného), už bol dávno doma. „Zjemnený“ výrok obvineného teda zaznieť nemohol, pretože už bol doma.

32. Obvinený na jeho argument zareagoval a po piatich rokoch, dňa 03.06.2019 podal vyjadrenie, v ktorom doplnil svoje výpovede, že „výrok zaznel medzi 21:03 - 21:05, keď bola sála výrazne vyprázdnená a žalobca Q. odchádzal k východu.“ Toto účelové tvrdenie po piatich rokoch nikto nepotvrdil. Navyac sám obvinený toto svoje klamstvo vyvrátil vo svojej výpovedi dňa 14.01.2015, keď na otázku správneho orgánu: „kto (menovite) bol prítomný - počul Váš výrok adresovaný navrhovateľovi?“ odpovedal: „Neviem, ľudia odchádzali, ale určite to počuli p. O., p. Q., p. U., a p. S. a žiadam, aby uvedené osoby boli vypočuté ako svedkovia.“ Jeho meno (žalobcu) nespomenul.

33. Podriadený správny orgán chybné vyhodnotil celú situáciu tvrdením (strana č. 4 dole): „Je však nutné poznamenať, že obvinený sa priznal k výroku „diabol v ľudskej koži,“ čo potvrdili dvaja svedkovia.“ Zo zápisnice, na str. č. 4 vyplýva, že klamstvo obvineného potvrdil zo štyroch ním navrhnutých svedkov (vedenia družstva), len jeden, Ing. Q., a nie dvaja, ako mylne tvrdí správny orgán. Podriadený správny orgán sa ani po zamietnutí svojho pôvodného rozhodnutia súdmi, nevysporiadal so svojim nesprávnym

zistením, keď konštatoval: „B. Q. posledné výroky Ing. Y. Q. vnímal ako útok voči osobe p. B. a preto pod vplyvom emócií adresoval uvedený výrok Ing. Y. Q., pričom uvedený výrok podľa správneho orgánu nebol adresovaný s cieľom ublížiť navrhovateľovi na cti. Podľa žalobcu sa nejednalo o konanie pod vplyvom emócií, to sa len obvinený pokúša „zjemniť svoj priestupok“.

34. V ďalšom žalobca rozporoval časový priebeh rokovania a následné dopustenie sa priestupku obvineným tak, ako ho zistil žalovaný, pričom tiež poukázal na ďalšie rozpory v zisteniach žalovaného. Skonštatoval, že zmena slova „zmije“ na „diabla“ a zmena času vyslovenia urážky z 1 hod. pred ukončením na 30 min. po ukončení zhromaždenia sú klamstvá, ktoré majú slúžiť na „zjemnenie“ previnenia, že urážka nebola vyslovená počas prítomnosti 70 delegátov, ale až po ukončení zhromaždenia, v takmer prázdnej miestnosti, kedy obvineného „pochytili“ emócie a to až hodinu po žalobcovom údajnom arogantnom útoku na p. B. a po ďalšej pol hodine debát po ukončení zhromaždenia.

35. Na záver žalobca uviedol, že napáda rozhodnutia oboch orgánov z toho dôvodu, že nadriadený orgán sa už druhýkrát plne stotožnil s podriadeným orgánom. Oba orgány napriek neúspechu pred správnym ako aj kasačným súdom nerešpektovali záväzné odporúčania krajského súdu, nepredložili nové skutkové zistenia, nesprávne (dokonca aj opačne) alebo bez náležitého zdôvodnenia vyhodnotili dôkazy vychádzajúc len z tvrdení žalovaného.

36. Správny súd po ďalšom oboznámení sa s obsahom žaloby zistil, že podanie, pre prípad, že ním žalobca mienil podať správnu žalobu vo veci správneho trestania, obsahuje vady a teda nespĺňa náležitosti podania ako takého, ani náležitosti správnej žaloby vo veci správneho trestania. Z toho dôvodu uznesením č. k. 8Sa/76/2019 -15 zo dňa 12.02.2020 vyzval žalobcu na odstránenie väd, špecifikovaných vo výroku uznesenia.

37. Dňa 12.03.2020 bolo súdu doručené podanie zo dňa 11.03.2020, označené ako „Doplnenie a oprava,“ v ktorom stručne zopakoval svoju argumentáciu uvedenú v žalobe.

VII.

Vyjadrenie žalovaného

38. Dňa 30.05.2022 bolo súdu doručené vyjadrenie žalovaného z toho istého dňa, v ktorom namietol aktívnu vecnú legitimitáciu žalobcu na podanie žaloby. Žalobca správnou žalobou napáda rozhodnutie výlučne v časti, v ktorej bolo jeho odvolanie zamietnuté a rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa bolo potvrdené čo do výroku, ktorým bolo konanie o priestupku podľa ust. § 49 ods. 1 písm. a/ zákona o priestupkoch, začaté na základe návrhu žalobcu, zastavené, pretože spáchanie skutku, o ktorom sa koná, nebolo obvinenému z priestupku preukázané. Tým, že sa žalobca domáha správneho súdneho prieskumu napadnutého rozhodnutia v časti, v ktorej bola posudzovaná vina obvineného, žalobca v konaní nie je aktívne vecne legitimovaný, nakoľko jeho práva alebo právom chránené záujmy nemohli byť napadnutým rozhodnutím orgánu verejnej správy porušené alebo priamo dotknuté. Poukázal na rozsudok NS SR, sp. zn. 8Asan/3/2019 zo dňa 26.09.2019.

39. Uviedol, že žalobou napadnuté rozhodnutie žalovaného zo dňa 17.08.2019 nenadobudlo právoplatnosť z toho dôvodu, že žalobca si ho prevzal až dňa 29.07.2019, pričom dvojročná prekluzívna lehota na prejednanie priestupku podľa ust. § 20 ods. 1 zákona o priestupkoch, zanikla dňa 19.07.2019. Z uvedeného dôvodu žalovaný rozhodnutím OU-BA-OOP1-2019/080039-002/MIH zo dňa 08.08.2019 konanie vo veci priestupku proti občianskemu spolunažívaniu, podľa ust. § 49 ods. 1 písm. a/ zákona o priestupkoch, narušením občianskeho spolunažívania ublížením na cti urážkou, ktorého sa mal dopustiť obvinený tým, že dňa 19.06.2014 v čase asi o 21:00 hod. v Bratislave na ul. Kutlíkova č. 17 v budove Technopolu na zhromaždení delegátov Stavebného bytového družstva mal nazvať žalobcu slovami „zmija v ľudskej koži,“ podľa ust. § 76 ods. 1 písm. f/ zákona o priestupkoch, zastavil. O zastavení konania bol žalobca v súlade s ust. § 76 ods. 2 zákona o priestupkoch upovedomený listom č. OU-BA-OOP1-2019/080039-003/MIH zo dňa 08.08.2019, ktorý mu bol doručený do vlastných rúk dňa 20.08.2019.

40. Žalovaný navrhol, aby súd žalobu podľa ust. § 98 ods. 1 písm. g/ SSP ako neprípustnú odmietol, nakoľko žalobou napadnuté rozhodnutie č. OU-BA-OOP1-2019/080039/MIH zo dňa 17.07.2019 nenadobudlo právoplatnosť, a teda ním nemohli byť porušené alebo priamo dotknuté práva alebo právom chránené záujmy žalobcu v zmysle ust. § 2 ods. 1 a 2 SSP, pričom v danom prípade podľa ust. § 134 ods.1 SSP je správny súd viazaný rozsahom a dôvodmi žaloby. V prípade, že správny súd žalobu podľa ust. § 98 ods. 1 písm. g/ SSP neodmietne, alternatívne navrhol, aby ju odmietol podľa ust. § 98 ods. 1 písm. e/ SSP, ako podanú zjavne neoprávnenou osobou. V prípade, že súd žalobu neodmietne,

zotrval na tom, že žalobou napadnuté rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonom, je vecne správne a aj riadne odôvodnené.

VIII.

Právne posúdenie krajského súdu

41. Správny súd ako vecne a miestne príslušný na konanie podľa ust. § 10 a § 13 ods. 1 SSP, po oboznámení sa s administratívnym spisom žalovaného, obsahujúcim okrem iných písomností žiadosť žalobcu o prešetrenie priestupku, ako aj priestupkový spis (obsahom ktorého bola aj správa o výsledku objasňovania priestupku, úradný záznam príslušníkov PZ, záznam o podaní oznámenia žalobcu, záznam o podaní vysvetlenia obvineného, záznam o podaní vysvetlenia žalobcu, atď.), zápisnice navrhovateľa, svedkov, obvineného, zápisnicu zo zhromaždenia delegátov, rozhodnutie prvostupňového orgánu č. OU-BA-OWS2-2015/008019, Pr-2190/2014 Za.P12 zo dňa 27.02.2015, odvolanie žalobcu, rozhodnutie žalovaného č. OU-BA-OOP1-2015/039956-BUS zo dňa 08.06.2015, žalobu, rozsudok správneho súdu č. k. 1S/214/2015-56 zo dňa 02.02.2017, rozsudok NS SR sp. zn. 10Asan/1/2017 zo dňa 19.06.2018, zápisnice navrhovateľa, svedkov, obvineného, rozhodnutie prvostupňového orgánu č. OU-BA-OVVS2-2019/024652, Pr-2190/2014-KN/V76 zo dňa 29.04.2019, odvolanie žalobcu, rozhodnutie žalovaného č. OU-BA-OOP1-2019/080039/MIH zo dňa 17.07.2019, upovedomenie žalovaného o zastavení konania č. OU-BA-OOP1-2019/080039-002/MIH zo dňa 08.08.2019. Doplnenie dokazovania nepovažoval za potrebné a na základe oboznámenia sa s obsahom súdneho a administratívneho spisu dospel k záveru, že žaloba nie je dôvodná a podľa ust. § 194 ods. 2 SSP v spojení s ust. § 190 SSP ju zamietol.

42. Podľa § 6 ods. 1 SSP, správne súdy v správnom súdnictve preskúmavajú na základe žalôb zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy, opatrení orgánov verejnej správy a iných zásahov orgánov verejnej správy, poskytujú ochranu pred nečinnosťou orgánov verejnej správy a rozhodujú v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

43. Podľa § 6 ods. 2 písm. b/ SSP, správne súdy rozhodujú v konaniach o správnych žalobách vo veciach správneho trestania.

44. Podľa § 194 ods. 1 SSP, správnym trestaním sa na účely tohto zákona rozumie rozhodovanie orgánov verejnej správy o priestupku, správnom delikte alebo o sankcii za iné podobné protiprávne konanie.

45. Podľa § 194 ods. 2 SSP, ak nie je v tejto hlave ustanovené inak, použijú sa na konanie vo veciach správneho trestania ustanovenia o konaní o všeobecnej správnej žalobe.

46. Podľa § 190 SSP, ak správny súd po preskúmaní rozhodnutia alebo opatrenia žalovaného dospeje k záveru, že žaloba nie je dôvodná, rozsudkom ju zamietne.

47. Podľa ust. § 3 ods. 1, 2, 5 Správneho poriadku, správne orgány postupujú v konaní v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi. Sú povinné chrániť záujmy štátu a spoločnosti, práva a záujmy fyzických osôb a právnických osôb a dôsledne vyžadovať plnenie ich povinností. Správne orgány sú povinné postupovať v konaní v úzkej súčinnosti s účastníkmi konania, zúčastnenými osobami a inými osobami, ktorých sa konanie týka a dať im vždy príležitosť, aby mohli svoje práva a záujmy účinne obhajovať, najmä sa vyjadriť k podkladu rozhodnutia, a uplatniť svoje návrhy. Účastníkom konania, zúčastneným osobám a iným osobám, ktorých sa konanie týka, musia správne orgány poskytovať pomoc a poučenia, aby pre neznalosť právnych predpisov neutrpeli v konaní ujmu. Rozhodnutie správnych orgánov musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci. Správne orgány dbajú o to, aby v rozhodovaní o skutkovo zhodných alebo podobných prípadoch nevznikali neodôvodnené rozdiely.

48. Podľa § 32 ods. 1 Správneho poriadku, správny orgán je povinný zistiť presne a úplne skutočný stav veci a za tým účelom si zaobstaráť potrebné podklady pre rozhodnutie. Pritom nie je viazaný len návrhmi účastníkov konania.

49. Podľa § 34 ods. 1, 2, 3, 4, 5 Správneho poriadku, na dokazovanie možno použiť všetky prostriedky, ktorými možno zistiť a objasniť skutočný stav veci a ktoré sú v súlade s právnymi predpismi. Dôkazmi sú najmä výsluch svedkov, znalecké posudky, listiny a ohliadka. Účastník konania je povinný navrhnúť na podporu svojich tvrdení dôkazy, ktoré sú mu známe. Vykonávanie dôkazov patrí správne orgánu. Správny orgán hodnotí dôkazy podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti.

50. Podľa § 47 ods. 3 Správneho poriadku, v odôvodnení rozhodnutia správny orgán uvedie, ktoré skutočnosti boli podkladom na rozhodnutie, akými úvahami bol vedený pri hodnotení dôkazov, ako použil správnu úvahu pri použití právnych predpisov, na základe ktorých rozhodoval, a ako sa vyrovnal s návrhmi a námietkami účastníkov konania a s ich vyjadreniami k podkladom rozhodnutia.

51. Podľa § 49 ods. 1 písm. a/ zákona o priestupkoch, priestupku sa dopustí ten, kto inému ublíži na cti tým, že ho urazí alebo vydá na posmech.
52. Podľa § 60 ods. 3 písm. d/ zákona o priestupkoch, orgán oprávnený objasňovať priestupky (§ 58 ods. 3) predloží správu o výsledku objasňovania priestupku po zistení páchatel'a priestupku príslušnému správne mu orgánu, ak tu nie sú dôvody na postup podľa písmen a/ a c/.
53. Podľa § 60 ods. 4 zákona o priestupkoch, správa o výsledku objasňovania priestupku podľa odseku 3 písm. d/ obsahuje
- a/ označenie orgánu, ktorý vykonával objasňovanie,
 - b/ stručné a výstižné popísanie skutkového stavu s uvedením, o aký priestupok ide,
 - c/ osobné údaje podozrivého z priestupku, poškodeného a prípadných svedkov spolu so stručným obsahom ich výpovede.
54. Podľa § 60 ods. 5 zákona o priestupkoch, k správe o výsledku objasňovania priestupku podľa odseku 4 sa pripoja všetky dôkazy, ktoré sa získali počas objasňovania priestupku.
55. Podľa § 68 ods. 1 prvej vety zákona o priestupkoch, priestupky podľa § 42a a § 49 ods. 1 písm. a/ sa prejednávajú len na návrh postihnutej osoby alebo jej zákonného zástupcu alebo opatrovníka (ďalej aj „navrhovateľ“).
56. Podľa § 68 ods. 2 zákona o priestupkoch, pri priestupku, ktorý možno prejednať len na návrh, možno návrh podať príslušnému správne mu orgánu alebo pri objasňovaní orgánu oprávnenému objasňovať priestupok (§ 58 ods. 3) najneskôr do troch mesiacov odo dňa, keď sa navrhovateľ o priestupku alebo o postúpení veci orgánom činným v trestnom konaní dozvedel. V návrhu musí byť uvedené, kto je postihnutou osobou, koho navrhovateľ označuje za páchatel'a a kde, kedy a akým spôsobom sa mal priestupok spáchať.
57. Podľa § 76 ods. 1 písm. c/ zákona o priestupkoch, správny orgán konanie o priestupku zastaví, ak sa v ňom zistí, že spáchanie skutku, o ktorom sa koná, nebolo obvinenému z priestupku preukázané.
58. Podľa ustálenej súdnej judikatúry (napr. nález ÚS SR č. k. II ÚS 127/07-21) nie je úlohou súdu pri výkone správneho súdnicstva nahradzovať činnosť správnych orgánov, ale len preskúmavať zákonnosť ich postupov a rozhodnutí, teda to, či oprávnené a príslušné správne orgány pri riešení konkrétnych otázok, vymedzených žalobou, rešpektovali príslušné hmotnoprávne a procesnoprávne predpisy. V správnom súdnicstve sa súd pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia a postupu orgánu verejnej správy v konkrétnej právnej veci, v zásade obmedzí na otázku, či vykonané dôkazy, z ktorých orgán verejnej správy vychádzal, nie sú pochybné, najmä kvôli prameňom, z ktorých pochádzajú alebo pre porušenie niektorej procesnej zásady správneho konania a na otázku, či vykonané dôkazy logicky robia vôbec možným skutkový záver, ku ktorému správny orgán dospel. Súd pri preskúmaní zákonnosti správneho rozhodnutia a postupu orgánu verejnej správy posudzuje, či orgán verejnej správy aplikoval na predmetnú právnu vec relevantný právny predpis. Pre súd je rozhodujúci skutkový stav, ktorý tu bol v čase vydania napadnutého rozhodnutia. V správnom súdnicstve súd preskúma výlučne zákonnosť právoplatného rozhodnutia.
59. Podstatou napadnutého rozhodnutia žalovaného o odvolaní žalobcu je, že z podaného návrhu na prejednanie priestupku, vyplývala jednoznačná vôľa žalobcu prejednať priestupok proti občianskemu spolunažívaniu, spočívajúci v tom, že priestupkovo obvinený ho nazval „zmijou v ľudskej koži“ a nie v tom, že ho nazval „diabol v ľudskej koži.“ Žalobca však v žalobe namietal predovšetkým skutočnosť, že žalovaný, ako aj prvostupňový orgán, neposúdili svedkov, ich svedectvá a dôveryhodnosť. V žalobe žalobca podrobne konkretizoval, v čom došlo k rozporom zo strany žalovaného pri vykonanom dokazovaní a podstata jeho argumentácie tak spočívala v namietaní iných skutočností, ako tých, ktoré boli predmetom odvolacieho konania.
60. Žalovaný v napadnutom rozhodnutí správne konštatoval, že proti sebe stoja dve protichodné tvrdenia, ktorých pravdivosť sa objektívnym spôsobom, počas konania o priestupku, nepodarilo spoľahlivo potvrdiť, ani vyvrátiť. Je možné, že obvinený žalobcovi povedal, že je „zmija v ľudskej koži“ tak, ako to uviedol žalobca a svedok Ing. Q., a s rovnakou pravdepodobnosťou aj to, že mu povedal: „pán Q. podľa môjho názoru, ste diabol v ľudskej koži,“ prípadne len „diabol v ľudskej koži“ ako uviedol Ing. V. O.. Nakoľko však žalobca podal návrh na prejednanie priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa ust. § 49 ods. 1 písm. a/ zákona o priestupkoch, konanie obvineného spočívajúce výlučne v tom, že žalobcu nazval „zmijou v ľudskej koži,“ žalovaný nemohol prejednať formou priestupku spočívajúceho v inom konaní obvineného, keďže vymedzenie konania o priestupku patrí výlučne do právomoci navrhovateľa a správny orgán ho v žiadnom prípade nemôže rozšíriť, zúžiť, nahradiť a ani inak upraviť.
61. Žalobca v žalobe uviedol, že správa bola správne mu orgánu predložená policajným zborom ako podnet na začatie konania o priestupku. Z dikcie ustanovení § 60 ods. 3 písm. d/, ods. 4 a ods. 5

zákona o priestupkoch vyplýva, že predmetná správa nemá slúžiť ako podnet na začatie konania o priestupku, ale ako dokument obsahujúci výsledok objasňovania priestupku (čo vyplýva aj zo samotného názvu dokumentu - správa o výsledku objasňovania priestupku). Z tohto dôvodu považoval súd uvedenú námietku žalobcu za bezpredmetnú.

62. Žalovaný dospel v napadnutom rozhodnutí k správne záveru, že aby mohol príslušný správny orgán prejednať priestupok, je potrebné v zmysle ust. § 68 ods. 2 zákona o priestupkoch podať návrh na prejednanie priestupku, a to samotnou postihnutou osobou, jej zákonným zástupcom alebo opatrovníkom a návrh musí presne vymedziť konanie, ktoré má správny orgán prejednať ako priestupok proti občianskemu spolunažívaniu podľa ust. § 49 ods. 1 písm. a/ zákona o priestupkoch. V návrhu je potrebné presne uviesť, kto je postihnutou osobou, koho navrhovateľ označuje za páchatel'a a kde, kedy a akým spôsobom sa mal priestupok spáchať tak, aby nebolo možné konanie (skutok), ktorý sa má prejednať ako priestupok, zameniť za iný (§ 68 ods. 2 zákona o priestupkoch).

63. Pri prejednávaní priestupku je správny orgán viazaný podaným návrhom na prejednanie priestupku, tzn. môže, resp. musí konať iba vo veci presne vymedzenej podaným návrhom. Návrh je prejavom vôle navrhovateľa ako priestupok prejednať, a môže preskúmavať len tie skutočnosti, ktoré navrhovateľ uviedol v návrhu, nie iné. Súd sa stotožnil s tvrdením žalovaného, že správny orgán, aj keby mal vedomosť o iných skutočnostiach, ktoré by mohli byť priestupkom proti občianskemu spolunažívaniu podľa ust. § 49 ods. 1 písm. a/ zákona o priestupkoch, pri ktorých však navrhovateľ v podanom návrhu výslovne neprejavil vôľu prejednať ich ako tento priestupok, nemôže ich takto prejednať, nakoľko nestačí iba ak by sa takéto skutočnosti správne orgánu oznámili, prípadne by vyplynuli z konania o priestupku. Vymedzenie konania o priestupku patrí výlučne do právomoci navrhovateľa a správny orgán ho v žiadnom prípade nemôže rozšíriť, zúžiť, nahradiť a ani inak upraviť. V prípade, ak by správny orgán konal vo veci priestupku, ktorý bol spáchaný iným spôsobom, na inom mieste, v inom čase, alebo inou osobou ako vyplýva z prejavenej vôle navrhovateľa v podanom návrhu na prejednanie priestupku, konal by v rozpore s ust. § 68 ods. 1 zákona o priestupkoch.

64. Správny súd sa stotožnil s tvrdením žalovaného v napadnutom rozhodnutí, že na to, aby mohol uznať páchatel'a (v danom prípade obvineného) za vinného zo spáchania priestupku, musia byť obligatórne naplnené a zistené všetky štyri znaky skutkovej podstaty priestupku - subjekt, subjektívna stránka, objekt, objektívna stránka (kumulatívne). V prípade, že by čo i len jeden znak skutkovej podstaty nebol objasnený, nemožno potom hovoriť o priestupku. Žalovaný je povinný skúmať naplnenie všetkých štyroch znakov skutkovej podstaty priestupku, a preto sa nemožno stotožniť s námietkou žalobcu, že zo strany žalovaného išlo o formalizmus. Nakoľko v tomto prípade nebola naplnená objektívna stránka skutkovej podstaty priestupku, nebolo spáchanie skutku, o ktorom sa koná, obvinenému z priestupku preukázané.

65. K námietke žalobcu, že žalovaný do administratívneho konania nezabezpečil zvukový záznam zo Zhromaždenia delegátov dňa 19.06.2014, súd konštatuje, že s touto námietkou sa už vysporiadal žalovaný v napadnutom rozhodnutí. Skonštatoval, že prvostupňový orgán uviedol, že bolo vykonané šetrenie policajným orgánom, kde sa Ing. V. O. vyjadril, že záznam uskutočnený nebol, hoci v zápisnici zo zhromaždenia je uvedené, že toto zhromaždenie sa nahráva. Súd sa taktiež stotožnil s tvrdením prvostupňového správneho orgánu, že tento už nemá možnosť získať predmetný zvukový záznam, najmä pri tvrdení, že nebol uskutočnený, navyiac s časovým odstupom takmer päť rokov.

66. Po preskúmaní rozhodnutia a postupu správneho orgánu v rozsahu dôvodov uvedených v žalobe dospel súd k záveru, že správne orgány v konaní postupovali zákonne, objektívne zistili skutkový stav veci, svoje rozhodnutia riadne a v logických súvislostiach odôvodnili, súd nezistil žiadnu vadu, ktorá by mohla mať vplyv na ich zákonnosť, žalobné námietky neodôvodňovali ich zrušenie, a preto žalobu podľa ust. § 194 ods. 2 SSP v spojení s § 190 SSP ako nedôvodnú zamietol.

67. Podľa § 167 ods. 1 SSP, správny súd prizná žalobcovi voči žalovanému právo na úplnú alebo čiastočnú náhradu dôvodne vynaložených trov konania, ak mal žalobca vo veci celkom alebo sčasti úspech.

68. O trovách konania žalobcu súd rozhodol postupom a contrario s § 167 SSP a s poukazom na výsledok konania mu trovy konania nepriznal.

Poučenie:

Rozsudok krajského súdu nadobúda právoplatnosť uplynutím lehoty 30 dní od doručenia rozsudku alebo podaním kasačnej sťažnosti v tej istej lehote proti tomuto rozsudku, ak sa rozhodlo o správnej žalobe vo veciach správneho trestania.

Kasačnou sťažnosťou možno napadnúť právoplatné rozhodnutie krajského súdu. (§ 438 ods. 1 SSP)
Prípadná kasačná sťažnosť musí byť podaná v lehote 30 dní od doručenia rozhodnutia a podáva sa na Krajskom súde v Bratislave v počte vyhotovení, zodpovedajúcom počtu účastníkov konania. (§ 145 ods. 2, § 443 SSP)

Kasačná sťažnosť je prípustná proti každému právoplatnému rozhodnutiu krajského súdu, ak tento zákon neustanovuje inak. Kasačná sťažnosť nie je prípustná, ak sa opiera o iné dôvody, ako sú uvedené v § 440, ak sa opiera o dôvody, ktoré sťažovateľ neuplatnil v konaní pred krajským súdom, v ktorom bolo vydané napadnuté rozhodnutie, hoci tak urobiť mohol, ak smeruje len proti dôvodom rozhodnutia krajského súdu. (§ 439 SSP)

V kasačnej sťažnosti sa musí okrem všeobecných náležitostí podania podľa § 57 uviesť označenie napadnutého rozhodnutia, údaj, kedy napadnuté rozhodnutie bolo sťažovateľovi doručené, opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 sa podáva (ďalej len "sťažnostné body"), návrh výroku rozhodnutia (sťažnostný návrh). Sťažnostné body možno meniť len do uplynutia lehoty na podanie kasačnej sťažnosti (§ 445 SSP).

Sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ musí byť v konaní o kasačnej sťažnosti zastúpený advokátom. Kasačná sťažnosť a iné podania sťažovateľa alebo opomenutého sťažovateľa musia byť spísané advokátom. Tieto povinnosti neplatia, ak má sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ, jeho zamestnanec alebo člen, ktorý za neho na kasačnom súde koná alebo ho zastupuje, vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, ak ide o konania o správnej žalobe podľa § 6 ods. 2 písm. c) a d), ak je žalovaným Centrum právnej pomoci (§ 449 SSP).